

Minerant 50

Paul Bender, Hugo Bender, Rik Dillen

De Handelsbeurs in 1886, getekend door Maxime Lalanne. Public domain.

De eerste Minerant werd in 1975 georganiseerd door Albert Van hee in het unieke historische kader van de Antwerpse Handelsbeurs in de Twaalfmaandenstraat, dat veel indruk maakte op de bezoekers en standhouders. Dat is tot 2002 de vaste stek gebleven voor Minerant.

Door het vroegtijdig overlijden van Albert kon in 1976 geen beurs georganiseerd worden, maar vanaf 1977 nam zijn zoon Paul Van hee de taak op zich. In 1980 werd het een team met Albert Vercammen die de exposantenadministratie op zich nam en Paul Van hee die voor de algemene coördinatie en publiciteit zorgde. Vanaf 2005 gaf Albert zijn taak door aan Guido Cornelis. Maar weer sloeg het noodlot toe. Guido werd in het najaar 2006 ernstig ziek en overleed op 3 november. Paul Bender, die al vertrouwd was met het reilen en zeilen van Minerant, nam dan de taak op zich.

Voor 1975 waren er al enkele eerder schuchtere voorlopers geweest, toen de naam Minerant nog niet uitgevonden was. Er was namelijk in die tijd een nauwe samenwerking tussen de Speleologische Stichting Deurne (SSD) en de MKA, en in dat verband werden drie 'prehistorische' ruilbeurzen ingericht

1. 1972 - Ruilbeurs voor mineralen en fossielen in het 'Ontspanningslokaal voor Bejaarden' in het Boekenbergpark in Deurne. Daar vond onder andere een merkwaardige transactie plaats: ene Rik Dillen (MKA) ruilde er van ene Alex Van Kerrebrouck (ACAM) een paar stukjes ardenniet van Salmchâteau tegen... een diamant.
2. 1973 - Omdat het hogergenoemde 'Ontspanningslokaal' al van de eerste keer veel te klein bleek, werd het jaar daarop een grote tent gehuurd. Die werd op een gazon in het Boekenbergpark opgesteld en bood plaats aan heel wat meer gegadigden. Er stond evenwel een strakke droge wind, en het gevolg was dat we jaren daarna nog altijd zand van tussen de toen geëxposeerde stenen mochten blazen... van ultrasoon reinigen was er toen voor de amateur helemaal geen sprake!
3. 1974 - Derde jaar, derde locatie: de lagere school aan de Sint-Rochusstraat in Deurne.

Minerant 75 (de eerste dus!).
Foto © Rik Dillen

Minerant 77 (de tweede).
Foto © Rik Dillen

Minerant 78: na het nemen van deze foto
maakten we kennis met het politiebureau

Deze 'oer-beurzen' kenden in al hun eenvoud een bevredigend succes en waren een goede stimulans om de grote sprong naar Minerant te wagen. De voorbereiding van Minerant in 1975 had heel wat voeten in de aarde. Heel wat zondagnamiddagen werd er (meestal bij de familie Van hee in de Invalidenlaan in Schoten) vergaderd om alle praktische aspecten in te schatten, te regelen en te organiseren. Het is inderdaad niet eenvoudig te schatten hoeveel koffiefilters je moet bestellen voor een manifestatie waarvan je niet weet of er 50 of 5000 mensen op af zullen komen! Men was heel bescheiden gebleven met de ter beschikking gestelde plaats. De jeugdleden kregen, gratis, plaats in de zuilengalerij, en ze maakten er gretig gebruik van. Hier mochten ook gelijkgezinde verenigingen, ook gratis, een publicitaire stand opzetten.

De huurprijs voor de tafelruimte was voorzichtig aan de lage kant gehouden: 300 BEF (7.5 €) per strekkende meter. Het inkomgeld bedroeg 40 BEF (1 €). Omdat de volgende jaren het aantal bezoekers begon te stagneren heeft men in 1981, in overleg met de standhouders, het huurgeld verhoogd en het inkomgeld afgeschaft. Deze ingreep had onmiddellijk succes: in één klap verdubbelde het aantal bezoekers. Minerant kende in de daaropvolgende jaren qua bezettingsgraad ups en downs. Tussen 1975 en 1984 werd slechts éénmaal, in 1979, alle beschikbare 224 m tafelruimte verhuurd. Vanaf 1985 werd de belangstelling van de exposanten massaal. Met de hele verdere geschiedenis, doorspekt met anekdotes, plezierige, maar helaas ook onplezierige, momenten zouden we wellicht een heel boek kunnen vullen. Sinds 1976 is de reeks onafgebroken verdergezet (met uitzondering

van het coronajaar), zodat we nu, in 2026, het 50-jarig jubileum kunnen vieren. De jaren dat we Minerant organiseerden in de Handelsbeurs herinneren we ons nu als een echte pionierstijd met daaraan verbonden de nodige nostalgische gevoelens. Gedurende één week-end per jaar was dat schitterende, historisch waardevolle gebouw 'van ons', en voelden we ons er thuis.

Uiteraard waren er de talrijke praktische problemen in een gebouw dat wel degelijk ontworpen was voor de organisatie van beurzen (het heet niet voor niets 'Handelsbeurs'), maar dan wel in de 16de eeuw. Voor hedendaagse beurzen was het gebouw eigenlijk totaal ongeschikt. We vonden een prachtig boek uit 1879 '[Historiek der straten en openbare plaatsen van Antwerpen](#)' met daarin tientallen pagina's tekst over de geschiedenis van de Antwerpse Handelsbeurs. Je kan het boek gratis downloaden (zie literatuur). Een paar citaten hieruit willen we je niet onthouden, omdat ze eigenlijk nog altijd actueel klinken.

Op het kruispunt der drie voorgaande straten en der Korte Clarenstraat, werd in de XVI eeuw de Handelsbeurs gebouwd. Geheel die plaats was alsdan ingenomen door twee groote eigendommen, het eene genaamd het Hof ter List (hotel der familie van der List), het andere genaamd den Engel, die zich uitstrekten van de lange Nieuwstraat tot aan de Meir. Daar de oude Beurs te klein was geworden uit hoofde van het altijd toenemend getal der kooplieden, en dat, van een anderen kant, zij een moeilijken toegang had, dewijl zij van alle zijden omringd was met huizen en men haar slechts bereiken kon langs enge en donkere gangen, besloot het magistraat er eene nieuwe te bouwen, en te dien einde kocht het omtrent 1527 de twee hierboven gemelde eigendommen.

In de XVI^{de} eeuw hadden de vereenigingen op de Beurs plaats tweemaal daags, 's morgens ten elf ure en 's avonds ten zes ure. Men ontmoette er, naar een geschiedschrijver zegt, tot vijf duizend personen : kooplieden, makelaars, scheepskapiteins, enz. Men sprak er alle talen, men zag er Spanjaards, Portugeezen, Venitianen, Milaners, Genuezen, inwoners van Lucca, Florentiners, Napolitanen, Engelschen, Schotlanders, Ierlanders, Franschen, Hollanders, Duitschen, Oosterlingen, Denen, enz. Antwerpen vormde alsdan eene wereldstad, waar al de steden van Europa vertegenwoordigers bezaten. Niettegenstaande dien grooten toeloop van volk dat de Beurs bezocht, heerschte er de volkomenste orde. Elke natie had hare plaats: de Engelschen stonden in het midden; rechts van de binnenplaats, vergaderden de Italianen en de Spanjaards; links de Franschen en de Waalsche kooplieden; aan den zuidkant bevonden zich de Duitschen en de Oosterlingen; langs den noordkant stonden de Burgondiers, de Hollanders en de andere natiën van het Noorden.

Je moet je voorstellen dat 100 à 150 exposanten zich allemaal tegelijkertijd met hun auto of bestelwagen in de 4 smalle straatjes proberen te wurmen die de toegang vormen tot de Handelsbeurs. Soms gingen exposanten zelfs met elkaar op de vuist omdat de ene zijn auto niet wilde verplaatsen voor de andere. Over de kwaliteit van de toiletten (of het gebrek daaraan), vooral in de eerste jaren, zullen we het hier maar niet uitgebreid hebben.

Op de schakelkast voor de stroomvoorziening kon je gerust een lekker spiegeleitje bakken. Maar toch hebben we er een heel aangename herinnering aan.

Links: ingang Twaalfmaandenstraat met spandoek, anno 1986

Rechts: zicht op Minerant in de Handelsbeurs vanop de eerste gaanderij

Links: 1986: 224 meter tafels plaatsen en uitlijnen. Op de foto herken je (misschien) Jos Delicaet, Jef Kerstens, Paul Bender en Tjen Mans.

Rechts: 1986: 224 meter tafel klaar voor de strijd.

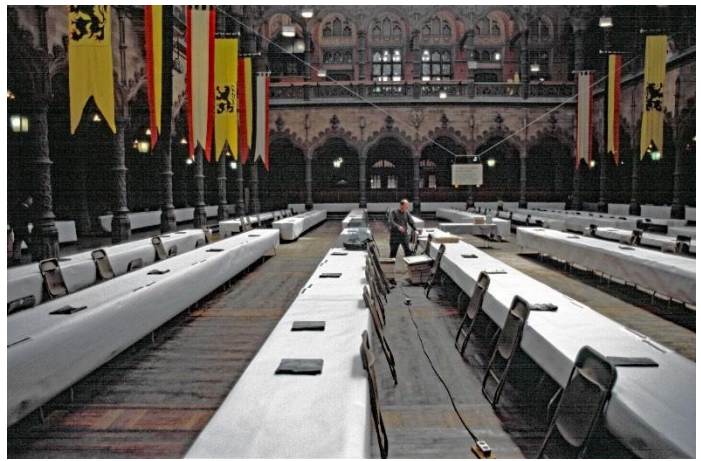
Na de brand in de Stadsfeestzaal en in het Antwerpse atheneum, besloot de stad Antwerpen in het voorjaar van 2003 plots dat de Handelsbeurs moest gesloten worden wegens te onveilig. Hals over kop moest een nieuwe zaal gezocht worden en als noodoplossing werd voor Stuurboord gekozen. Met wat aanpassingen konden alle standhouders er uiteindelijk een plaats krijgen. Het werd een heel avontuur om al het materiaal naar de eerste verdieping te krijgen via de goederenlift en een gehuurde verhuislift. Het was er nóg onveilig dan in de Handelsbeurs want de elektriciteitskasten waren niet voorzien op het grote verbruik door de standhouders (ledverlichting was nog niet uitgevonden). Op zondag werd zelfs een grote ventilator voor de zekeringkast geplaatst om die af te koelen. Dat was zeker niet voor herhaling vatbaar!

Vanaf 2004 gaat Minerant door in Antwerp Expo waar de faciliteiten ideaal zijn maar wel véél duurder dan we gewoon waren in de Handelsbeurs en er moest dan ook inkom gevraagd worden aan de bezoekers. De Handelsbeurs bleef na de sluiting in 2003 bijna 20 jaar verkommeren en is pas recent gerestaureerd door een naburig hotel. Nostalgie naar de beurs organiseren is geen optie wegens te klein, te veel miserie bij in- en uitladen via de smalle straatjes én onbereikbaarheid voor veel standhouders en bezoekers door de ligging in de lage emissie zone (LEZ).

Ook 2020 werd een rampjaar... corona in 't land! Alle manifestaties werden verboden en dus kon Minerant niet doorgaan. Gelukkig was dat tijdig duidelijk zodat de standhouders gewaarschuwd konden worden (en allemaal volledig terugbetaald!) en sommige kosten nog vermeden konden worden. Toch waren de affiches al gedrukt en moest een deel van de zaalkosten betaald worden. De weggefallen inkomsten sloegen een gat in de MKA-kas. Ook 2021 verliep nog moeizaam en met veel onzekerheid. Met het uitstel van de beurs naar september kon Minerant toch doorgaan met de nodige ontsmettende gel, extra brede gangen, plexi-platen... Maar iedereen was opgelucht en blij! En sinds de corona-crisis loopt Minerant als een (snel)trein!

Voor de verantwoordelijke van de **standhoudersadministratie** begint Minerant al in oktober met uitnodigingen versturen, inschrijvingen noteren, herinneringen versturen, betalingsaanmaningen, plan maken enz. In de eerste 30 jaar gebeurde dat per post, telefoon en fax, maar momenteel komt daar geen postzegel meer aan te pas en worden alle contacten met de standhouders per e-mail geregeld.

Links: Editie 1992: karton afroller (vlnr Johan Maertens, Mario Pauwels, Guido Cornelfis)
Rechts: het Minerantbanket kan beginnen...

Geen Minerant zonder vele **helpers** in het beursweekend: opbouw op vrijdag, onthaal en secretariaat op zaterdag en zondag, bar, werkgroepstanden, opruimen op zondagavond, maar ook voor en na het weekend is er veel te doen, o.a. materiaal uit het magazijn aan- en afvoeren.

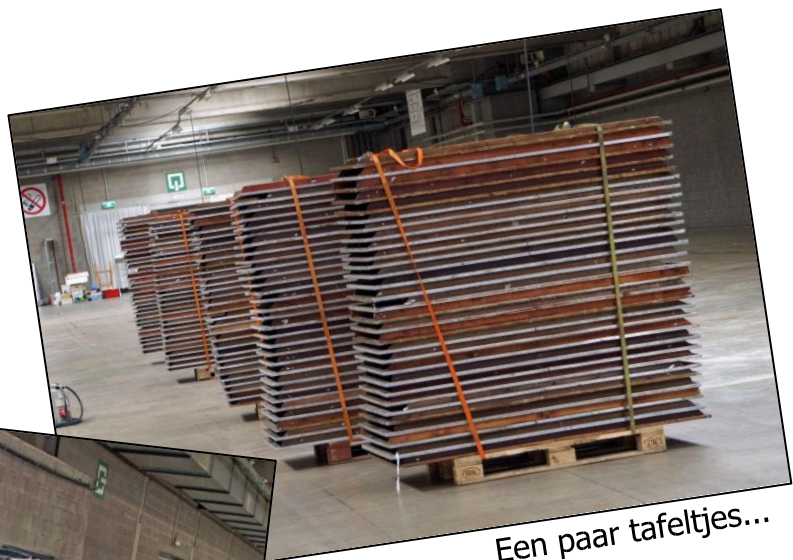
Het **opstellen** van de tafels was altijd al een hele klus, en zeker in de Handelsbeurs. Het middendeel lag immers 2 hoge treden lager. De tafels werden van de paletten in hanteerbare aantallen op karren overgeladen en langs een tijdelijke 'schuifaf' naar beneden gereden ('s zondags was dat een 'duwop').

De precieze plaats van de tafels leidde altijd tot discussies over de afstand tussen de rijen aan bezoekers- en exposantenzijde en de maten eens noteren kwam er in de drukte nooit van. De tafels werden dan bedekt met 10 m lange beige katoenen doeken – de zaal moest er immers mooi uitzien! Na een aantal jaren waren die doeken vuil geworden en (laten) wassen was geen optie. Paul Bender had dan het illustere idee een rol op maat gesneden karton van de fabriek waar hij werkte mee te brengen.

Die paste met veel moeite in zijn auto en met veel mankracht werd de rol de zaal ingesleurd. Met nog meer mankracht werd het karton dan over de tafels uitgerold. Het resultaat was prachtig, men kon er zó een staatsbanket geven - de afvalberg op zondagavond was navenant. Na enkele jaren realiseerden we ons dat het eerste wat de standhouders deden als ze hun stand opzetten was... een tafelkleed leggen, en weg was het mooie karton, en sindsdien is het ook effectief weg.

Een deel van de beige doeken werd dan versneden in hanteerbare lengtes én groen of grijs gekleurd in het bad van Paul en Annie Van hee – blauw was geen optie want dan zouden ze (zowel Paul en Annie als de doeken) er als smurven uitgekomen zijn. Die gekleurde doeken worden nog altijd gebruikt aan de secretariaats- en werkgroepenstanden. Ook in Antwerp Expo vraagt het plaatsen en opruimen van de tafels en stoelen nog altijd veel mankracht. Het afmeten van de positie van de rijen vraagt enkele uren werk en gebeurt al op donderdag zodat de helpers er 's vrijdags meteen kunnen invliegen om de tafels te plaatsen.

De **bar** werd aanvankelijk uitgebaat door de MKA en was naast het standgeld van de exposanten een belangrijke bron van inkomsten. Daarvoor werd beroep gedaan op een grote schare MKA-leden, kinderen van MKA-leden, en vrienden van kinderen van MKA-leden. Die kwamen tappen, broodjes smeren, tafels afruimen, afwassen, stand op- en afbreken. Een hele prestatie gedurende het hele weekend. De tafeltjes zaten altijd vol en het was dé plaats voor gezellige babbels tussen de leden en met de standhouders. Vanaf 2015 mochten we in Antwerp Expo de bar niet meer zelf uitbaten en moesten we beroep doen op een externe firma. Door allerlei kosten die door Antwerp Expo werden aangerekend voor de nodige faciliteiten, was de opbrengst van de bar door MKA uitgebaat nog maar gering zodat het financieel eigenlijk niet zo erg was. Wat wel verloren ging was de fijne groepsgeest van het bar-team dat al zoveel jaren draaide. De eerste jaren van de externe uitbating waren geen

Een paar tafeltjes...

Een paar stoeltjes...

En hupsakee... klaar!

succes wegens matige bediening én te hoge prijzen maar na enkele jaren ging de uitbating over naar Retro-rent en is de bar weer een drukbezochte plek (en met redelijke prijzen).

De **onthaalstand** zorgt voor informatie naar de standhouders en bezoekers en is belangrijk voor de werving van nieuwe leden. Vroeger werden er ook veel 'oude' Geonieuwsen verkocht maar daar is in het digitale tijdperk helemaal geen vraag meer naar. De laatste jaren fungeert de secretariaatsstand ook als 'Bancontact' want kilometers rond Antwerp Expo is geen enkele betaalautomaat meer te bespeuren. Die service wordt erg gewaardeerd door de bezoekers én de standhouders die zo een verkoop niet moeten missen wegens 'niet genoeg geld bij'. Meer en meer standhouders voorzien nu wel ook zelf digitale betaalmogelijkheden.

Vanaf 1980 tot 1991 werden de **affiches** voor Minerant ontworpen door Claire Wouters en Jan Luyten met een kristaltekening (calcietweeling van Beez, kwarts, thorianiet) gedrukt in één kleur op gekleurd papier in formaat A2 maar ook enkele malen met mineraalfoto 's (antimoniet, bariet, rhodochrosiet).

Vanaf 1992 worden de affiches gemaakt door Hugo met kleurenfoto 's van mineralen genomen door leden van de werkgroep fotografie. Het formaat is nu A3, heel wat handiger om te verdelen. Die affiches werden aanvankelijk gedrukt met een (duur) offset proces. In 2007 werd overgeschakeld naar veel goedkopere digitale druk en vanaf 2009 worden ook de foldertjes in kleur gedrukt. Alles is dan ook

digitaal beschikbaar voor publicatie op de website. Voor de foto 's op de affiches en folders wordt beroep gedaan op heel wat leden, Alfons Quadens (✚), Axel Emmermann, Georges Claeys (✚), Freddy Bollaerts (✚), Henk Smeets, Jacques Feijen, Jan Jensen, Ko Jansen, Ludo Van Goethem, Paul Bender, Paul Vandevelde, Paul Mestrom, Paul Van hee, Pierre Rondelez, René Tanner (✚), Rik Dillen. Een overzicht van de digitale affiches vind je via deze link: [Minerant affiches](#).

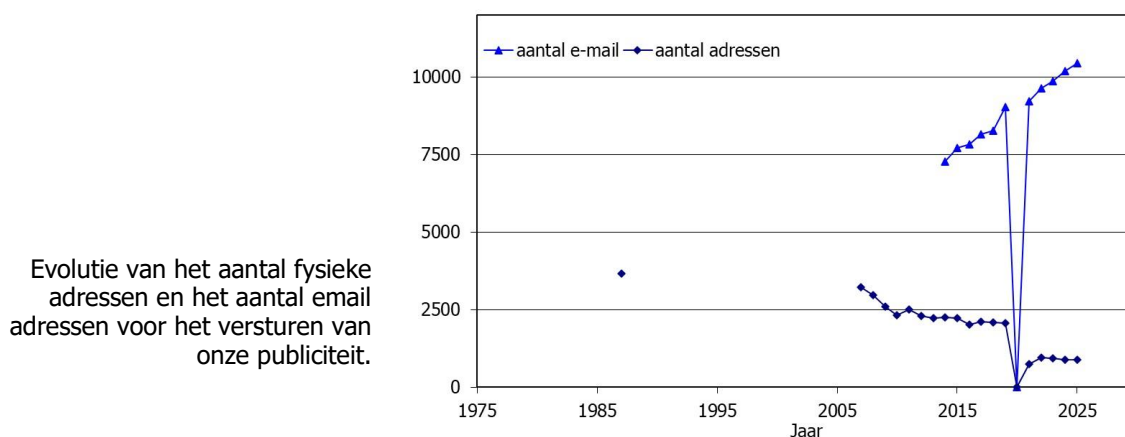
Publiciteit is uiteraard essentieel om bezoekers aan te trekken. In de beginjaren werden vooraf in de stad affiches aangeplakt; de A2 affiches waren daar ideaal voor geschikt. Het aanplakken verliep vol enthousiasme, en na enkele jaren volgens de Antwerpse politie zelfs met té groot enthousiasme zodat het hele team op 'Den Oudaan ' belandde (voor de niet-Antwerpenaars: het toenmalige hoofdkantoor van de Antwerpse politie) en er na deze onverkwikkelijke ervaring verder van afgezien werd. Ook in winkels werden affiches bezorgd om uit te hangen; toen stonden winkeliers op de Meir daar nog voor open. Jaarlijks werden meer dan 20000 folders gedrukt en verdeeld via de leden en tijdens andere beurzen. Jeugdleden deelden de folders uit op de Meir en 's zondagsochtend op de 'Vogeltjesmarkt ' - wat altijd tot een hele stroom Nederlandse bezoekers leidde op zondag. Toen de Stad Antwerpen boetes invoerde voor folders die op straat werden weggegooid (GAS-boetes bestonden toen dus ook al) moesten we ook hiervan afzien.

In 1985 werd gestart met een gratis **tombola** met de onderliggende bedoeling de adressen te verzamelen om het volgende jaar uitnodigingen per post te sturen. De tombolatafel werd in de Handelsbeurs centraal opgesteld en om de aandacht te trekken hing boven de tafel een bord met de uren van de trekking. Aangezien de zaal zo 'n 25 m hoog is, was dat niet triviaal. Vanop de bovenverdieping werd daarvoor een koordje over de hele zaal gespannen - simpeler gezegd dan gedaan! Bovendien moest het bord op de juiste hoogte hangen wat coördinatie tussen 'boven' en 'beneden' vereiste.

Regina Tambuyser bekommerde zich vele jaren om het ingeven van de gegevens in een bestand om de verzendetiketten voor de publiciteit af te drukken. Het uitpuzzelen van de dubbels en sorteren van de formuliertjes werd door Rik Tambuyser (✚) gedaan. Sinds 2008 wordt het bestand beheerd door Hugo.

Al snel bevatte de lijst meer dan 3000 adressen. Het systeem werkte zeer efficiënt want ruim een kwart van de bezoekers kwam het volgende jaar zijn uitnodigingskaart terugbezorgen aan het secretariaat of stuurde ze per post terug. Het voorbereiden van de verzending van de uitnodigingen was een avondje werk voor een team vrijwilligers: etiketten kleven, postzegels kleven (meervoud want 'De Post' had nooit zegels met de juiste waarde zodat er altijd minstens 2 moesten gekleefd worden), verpakken in blinde bundels (te moeilijk om hier uit te leggen wat dat zijn) per postverdeelcentrum... Ondertussen is dat wel sterk vereenvoudigd met adressen die direct op de kaartjes afgedrukt worden en voorgedrukte PB-nummers. Met de opkomst van e-mail werden ook de e-mailadressen via de tombola en via een formulier op de website verzameld en is het belang van de verzending via BPost sterk verminderd terwijl er wel duizenden e-mails verstuurd worden (netjes GDPR-compatibel).

De laatste 5 jaar zijn ook de **sociale media** een belangrijk kanaal geworden om informatie over de beurs te verspreiden. Met meer dan 500 volgers op [MKA-instagram](#) en een 400 tal leden van de [MKAfacebook](#) groep bereiken we zo in een oogwenk zonder veel moeite een groot aantal geïnteresseerden (ook voor andere MKA-activiteiten). Bovendien worden de facebook berichten ook gedeeld via een 10tal aanverwante groepen.

Naast de eigenlijke beurs zijn er al van in de beginjaren **tentoonstellingen** geweest van mineralen uit de verzamelingen van de leden of van mineralenfoto 's genomen door de leden. Enkele malen werd daar een foto- en diawedstrijd aan gekoppeld. Een paar jaar werden ook korte lezingen gehouden door leden, maar wegens weinig belangstelling werd dat initiatief niet verdergezet. Absolute topper was de maansteen van de Apollo-16 missie die in 1978 werd tentoongesteld. In de periode 2010-2018 werden thematische tentoonstellingen in 2 Kewloxxkasten verzorgd door Erik Vercammen en Raymond Dedejne. Een overzicht van alle tentoonstellingen vind je in de [bijlage op de website](#).

←
1978 Paul Van hee en Albert Vercammen met de NASA maansteen op weg van de kluis naar de zaal.

→
1978 'Onze' maansteen

←
Tentoonstelling 2016.
Gipskristallen uit de collectie van Raymond Dedejne.

→
Tentoonstelling 2015.
Calcietkristallen uit de collectie van Raymond Dedejne.

Fluorescentie was al in de Handelsbeurs geregeld een thema dat veel belangstelling trok en ook in Antwerp Expo kwam het steeds ruim aan bod. Axel demonstreert er ook fluorescentiespectroscopie. Vanaf 2012 werd de fluorescentietent van Axel een vaste publiekstrekker die ooh 's en aah 's bij de bezoekers te weeg brengt. De laatste jaren worden de mineralen in de tent verzorgd door Wim Bruines.

Al in de Handelsbeurs verzorgde de werkgroep edelsteenkunde een **determinatiestand** voor edelstenen en werd ook mineraaldeterminatie aangeboden. Met de opstart van de werkgroep determinatie werd deze activiteit een topper tijdens Minerant waar de werkgroepen determinatie, fluorescentie en edelsteenkunde actief samenwerken.

←
2012. Links fluorescerende mineralen van Axel Emmermann, rechts tentoonstelling calciet van Raymond Dedeayne

→
2017. Paul Mestrom en Axel Emmermann aan de determinatiestand

→
2017. Paul Mestrom en
zijn publiek aan de
determinatiestand

←
2017. Eddy Vleeschdrager en Paul
Tambuyser aan het werk aan de
determinatiestand

De bezoekers kunnen er altijd terecht met hun vragen over de identiteit van hun mineraal-specimens, edelstenen en zelfs juwelen. Helaas ontdekken nogal wat gegadigden die met hoge verwachtingen naar Minerant komen, dat de prachtige armband die ze van hun oma geërfd hebben niet bezet is met diamanten, maar met glas... Psychologische ondersteuning is dan ook soms een onderdeel van de taken van deze werkgroepen.

Goudpannen werd voor het eerst georganiseerd in 2006 samen met een tentoonstelling over goud. Het kende meteen een grote belangstelling bij de jeugd die er een heus goudzoekersdiploma en een buisje met 4 échte goudkorrels konden krijgen. Het werd herhaald in 2007 en naar aanleiding van de MKA-jubileums in 2013, 2018 en 2023.

2007 Goudpannen, deskundige uitleg van Roland Handig

De tafel met **weggeefmineralen** is altijd erg in trek, de jeugd (dat gaat tot 99 jaar) stort zich er altijd vol enthousiasme op. In 2008 werd het een absolute topper toen het aanbod zeer ruim en van goede kwaliteit was doordat Jan en Claire Luyten een groot deel van hun mineralenvoorraad wegschonken. Er werd dan boven én onder de tafel uitgezocht.

2012 Gratis mineralen zijn altijd een succesnummer

Uiteraard geen Minerant zonder **standhouders**... In de beginjaren waren dat grotendeels leden, maar al op de eerste beurs waren de helft van de standhouders buitenlanders. Jeugdleden konden aanvankelijk ook een stand krijgen aan gereduceerde prijs. Ze boden vooral eigen vondsten (veelal Belgisch) aan, o.a. in 1982 het goudzoekers-kwartet met zelf gevonden goud-schilfertjes uit de Ardennen. Na de opening van het Oostblok kwamen veel standhouders uit Polen, Roemenië en Bulgarije naar de beurs met een groot aanbod aan Oost-Europese en Russische mineralen. Een tweede internationaliseringsgolf volgde later met de Chinese mineralen. Het aantal standhouders groeide van een 70-tal in de beginjaren naar een vrij constant aantal rond de 100 sinds de 1990-er jaren. Het aantal verhuurde meters steeg van ~220 m naar ~370 m in de Handelsbeurs (beperkt door de beschikbare ruimte) en 400-440 m in Antwerp Expo.

Als je er de boekhoud- en budgetfile op naslaat bij de [MKA jaarverslagen](#) zal je zien dat Minerant jaarlijks goed is voor zowat de helft van de inkomsten van de vereniging. Een succesvolle Minerant is dus uiterst belangrijk en dat kan alleen door de inzet van een hele groep vrijwillige helpers. De volledige namenlijst over die 50 edities kan niet meer samengesteld worden, het waren er beslist vele honderden. Alleszins voor iedereen die erbij was een héél hartelijke dankjewel namens heel MKA !

De rode draad door het artikel over 50 Minerant edities is 'helper'. Daar voel je je zonder twijfel door aangesproken.

Er is altijd heel wat te doen tijdens Minerant: opbouwen/opruimen, secretariaat, werkgroep-standen, ... maar evengoed allerlei administratie vóór en na Minerant.

Al die taken zijn organisatorisch/administratief waarvoor je geen mineralenspecialist moet zijn! Meld je aan bij Hugo (mka@minerant.org) - alle hulp, klein en groot, is welkom - en wordt zo ook deel van het Minerant-succes-team! In de komende jaren moet het team sowieso uitgebreid en verjongd worden, aarzel dus niet en zet meteen de stap om deel uit te maken van ons team!

Nog meer informatie over 50 jaar Minerant vind je hier:

Vercammen A., (1995) '20 maal Minerant' Geonieuws 20(6), 120-124

Dillen R., (2000) '25 jaar Minerant' Geonieuws 25(5), 117-121

Alle Minerant-foto-affiches : [Minerant affiches](#)

Minerant; overzicht datums, tentoonstellingen, fotografen: [Minerant overzicht 1975-2026](#)

[geonieuws.minerant.org/wp-content/uploads/GN1995-06.pdf#8](#) [Minerant20] [geonieuws.minerant.org/wp-](#)

[content/uploads/GN2000-05.pdf#17](#) [Minerant25] [geonieuws.minerant.org/wp-content/uploads/GN2013-07.pdf#41](#)

[MKA50, Minerant]

[books.google.comhttps://books.google.com/books?id=aHdB7sVJSb0C/books?id=aHdB7sVJSb0C](https://books.google.com/books?id=aHdB7sVJSb0C/books?id=aHdB7sVJSb0C) [Historiek der straten en openbare plaatsen van Antwerpen, Augustin Thys, Uitgeverij Kennes, Antwerpen, 764 pp.]

MINERANT 2026

mineralen, edelstenen, fossielen

Mineralogische Kring Antwerpen

Antwerp Expo

Jan Van Rijswijcklaan 191, Antwerpen

9-10 mei - 10-18 uur

www.minerant.org mka@minerant.org

goud, Lena Gold District, Bodaibo, Rusland - foto Paul Mestrom
veerwoordelijke uitgever H. Bender, Edegen

MINERANT 2026

mineralen, edelstenen, fossielen

Mineralogische Kring Antwerpen

Antwerp Expo

Jan Van Rijswijcklaan 191, Antwerpen

9-10 mei - 10-18 uur

www.minerant.org mka@minerant.org

Minerant-inkom : 5-EUR, -18j en MKA-leden gratis
Ticket voorverkoop mogelijk (ook ter plaatse) :
www.minerant.org/MKA/minerant-ticket.html

Determinatie van mineralen en edelstenen

gold, iron, gold, pyrite, malachite, hematite, iron, malachite, iron
www.minerant.org

MINERANT 2026

9-10 mei 10-18 uur

Antwerp Expo

Bezoek de werkgroepen edelsteenkunde en micro-mineralen
Laat uw onbekend mineraal of edelsteen determineren
Gratis verloting mineralen om 12, 14, 16 uur

edulien op chrysocolla, hausaal, Dymalakes, J... foto en verzameling Paul Van Bee

